

ditionen, og man behøver ikke at have været længe i den danske Rigsdag for at vide, at den med Hensyn til sine Traditioner, ogsaa hvad dens Tryksager angaar, er en overmaade konservativ Forsamling. Jeg vil ikke tale om, at jeg, lige siden jeg kom ind her i Tinget, Gang paa Gang har sagt, at de Beretninger, vi faar, aldrig har det Format, at de passer til vore andre Bøger, ja at de end ikke kan staa paa en almindelig velvoksen Hylde paa vore Reoler, og Gang paa Gang har Ministrene svaret, at de skulde tænke over det, men jeg har aldrig set nogen Forbedring paa dette Omraade. Altsaa, noget saa revolutionært, som at der anbringes en Indholdsfortegnelse i Marginen paa hver Side eller en Kapitelfortegnelse foran Loven, vil det maaske være vanskeligt at opnaa under Hensyn til de konservative Traditioner her i Tinget; men da det er en Lov, som skal benyttes af Titusinder, deriblandt adskillige, som ikke er vant til at omgaaes Love, tør jeg maaske, uden at det bliver betragtet som altfor anmassende, anmode den højtærede Minister og gennem ham Arbejdersforsikrings-Raadet om at udstyre denne Lov paa en saadan Maade, at den virkelig kan blive den Ledetraad og Haandbog for de Klasser af vort Folk, den skal komme til gode, som det er paatænkt.

Thomas Larsen: Til de sidste Bemærkninger, som det ærede Medlem, der nu talte, fremsatte om en anden og mere tydelig Inddeling af Loven, kan jeg ganske slutte mig.

Jeg skal ikke fremsætte mange Bemærkninger, men har dog Lyst til, i Tilslutning til mit Partis Ordfører, at gøre nogle faa Bemærkninger i Anledning af Ændringsforslag Nr. 45 til § 43, som angaar Udbetaling af Invaliditetsrente i Stedet for Udbetaling af Kapital. Da Sagen i sin Tid forelaa til første Behandling, tillod jeg mig at udtale mig for, at man i Stedet for Lovens gamle Regel om, at der i Tilfælde af Udbetaling af Skadeserstatning blev udbetalt en Kapital til de vedkommende, for de store Invaliditetserstatningers Vedkommende gik den modsatte Vej og indførte den Regel, at der skulde udbetales en Livrente. Naar jeg gjorde dette, var det selvfølgelig under Hensyn til, at enhver, der har fulgt Ulykkesforsikringsloven og dens Virkninger, vil være vidende om hver fra sin Kreds, at det af og til hænder, at de Skadeserstatninger, der bliver udbetalt til forsikrede, i Virkeligheden ikke

kommer disse til Nytte. Jeg erkender, at i Almindelighed er det vist gaaet rigtig godt, men deraf følger ikke, at der ikke kan være mange Undtagelsestilfælde, som i Virkeligheden kan være tilstrækkelig Begrundelse for, at man nøje undersøger, om det dog ikke vil være rigtigt at slaa ind paa en anden Vej med Hensyn til Udbetalingen af Skadeserstatningerne, altsaa i visse Tilfælde at gaa bort fra Kapitaludbetaling.

De statistiske Oplysninger om de udbetalte Skadeserstatninger er meget lidet fyldestgørende, men man har dog foruden de Erfaringer, man selv har haft Lejlighed til at gøre, visse Oplysninger, som giver Fingerpeg, der ikke er uden Betydning. Jeg vil i saa Henseende henlede Opmærksomheden paa en lille Pjece, som Kontorchef Cordt Trap for nogen Tid siden har skrevet angaaende dette Forhold. Alle ved, at Kontorchef Cordt Trap er meget socialt interesseret og nøje følger alle de Forhold, som hører ind under Forsikringen. I denne lille Pjece har han behandlet 56 Tilfælde af udbetalte Skadeserstatninger i Henhold til Materiale, som er ham tilstillet gennem Arbejdsgivernes Ulykkesforsikring. Det viser sig, at i de 11 af disse Tilfælde er Pengene anvendte til Køb af Livrente eller Indsættelse i Sparekasse el. lign., i 15 Tilfælde til Køb af Ejendomme, i 8 Tilfælde til Erhvervelse af en Handelsforretning eller anden Virksomhed, i 8 Tilfælde til Forbrug ved Livsunderhold, Afbetaling af Gæld m. m. I 10 Tilfælde er Pengene soldede op eller forødt paa anden Maade, i 2 Tilfælde er de mistet i Erhvervsvirksomhed, og endelig har det i 2 Tilfælde ikke kunnet konstateres, hvorledes de er anvendte. Det var altsaa de 56 Tilfælde. Undersøger vi den Gruppe, hvor Pengene er soldede op, faar vi at vide, at f. Eks. en Teglværksarbejder, der har faaet udbetalt en Erstatning paa 4,472 Kr. og etablerede sig som Træskomager, soldede Beløbet op i Løbet af 2½ Aar og nu rejser omkring som Lirekassemand. En Rangerformand fik en Erstatning, der udgjorde 3,698 Kr., og for denne erhvervede han sig et mindre Hus, Hest og Vogn for at handle med Fisk, Klude, Jern og Ben. Men han købte, hedder det, desværre for ham, mere Spiritus end Handelsvarer; han maatte sælge sit Hus, og han og hans Familie kom under Fattigvæsenets Forsorg. En Tømrersvend havde faaet udbetalt 1,508 Kr. og medtog af denne Sum til en foregiven Forretningsrejse til Sverige 700 Kr. Men han kom ikke længere end til Køben-